



עמ"ת (מרכז) 10899-09-25 - מדינת ישראל נ' יצחק אוריה אביטל

עמ"ת (מרכז) 10899-09-25 - מדינת ישראל נ' יצחק אוריה אביטל מחוזי מרכז

עמ"ת (מרכז) 10899-09-25

מדינת ישראל

ע"י פמ"מ

נגד

יצחק אוריה אביטל

ע"י ב"כ עו"ד יפעת כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[08.09.2025]

השופט יעקב שפסר, שופט בכיר

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 2.9.25 בתיק מ"ת 27015-07-25 (כב' השופט א' מלמד),

לפיה הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, בפיקוח אלקטרוני ובתנאי מעצר בית מלא ומפוקח על ידי

ערבים, הפקדה כספית, צו עיכוב יציאה מן הארץ ואיסור שימוש בכל אמצעי תקשורת.

2. רקע ההחלטה והבקשה שביסודה, הוא כתב אישום שהוגש נגד המשיב הכולל 13 אישומים, המייחס לו ביצוע של

עבירות קשירת קשר לביצוע פשע (סחר בסמים), ריבוי עבירות החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ו-8 עבירות

של סחר בסם מסוכן.

3. בהתאם לעובדות כתב האישום, קשר המשיב קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה לעוררת, למכור סמים מסוכנים

ללקוחות שונים, תוך שימוש באפליקציית "טלגרם", במסגרתה נהגו הלקוחות לשלוח בקשות לרכישת סמים, למסור

מספר טלפון וכתובת האספקה וכן נדרשו למסור צילומים שונים לאימות זהותם. המשיב היה נוהג לאסוף ברכבו שקיות

עם סמים במקום ובמועד שתואמו עם לקוח, למסור את הסמים ולקבל את התשלום בגינם. המשיב והאחר פיתחו

שיטת מכירה במסגרתה הפעילו "יוזרים" שונים במסגרת קבוצות שונות לממכר סמים פעילות באפליקציית "טלגרם".

המשיב החזיק ברכבו למעלה מ-100 יחידות של סמים מסוכנים מסוגים שונים. כן מיוחסות כאמור למשיב עבירות של

סחר בסם ללקוחות שונים ומזדמנים.

4. בין הצדדים לא היתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה כמובן של עילת מעצר סטטוטורית של

מסוכנות, ובהחלטת כב' השופטת מ' אדרי טרבלסי מיום 10.7.25, נשלח המשיב לבקשתו לקבלת תסקיר לבחינת

אפשרות שחרור לחלופת מעצר.



5. תסקיר שירות מבחן הונח על שולחנו של בית המשפט קמא ביום 7.8.25. מדובר בצעיר בן 25, רווק, ללא עבר פלילי (למעט עבירת אלימות אחת שהתיישנה) וללא תיקים נוספים תלויים ועומדים, המתמודד מגיל צעיר עם חוסר יציבות במסגרת המשפחתית, קשיים רגשיים וחוסר יציבות נפשית, ולו נכות על רקע נפשי. המשיב עבר תקופות משבר ובכללם שני נסיונות אובדניים, שבעקבותיהם אושפז למשך 7 חודשים. עוד קודם לכן, בהיותו בן 19, עבר תאונת דרכים, אושפז ועבר תהליך שיקום ממושך. שירות המבחן התרשם כי המשיב מתקשה להכיר בנזקקותו הנפשית ולבחון את השלכות התנהלותו ובחירותיו עליו ועל סובביו. לפיכך העריך שירות המבחן כי קיים סיכון מצדו להמשך התנהלותו השולית. בחינת המפקחים המוצעים הביאה את שירות המבחן למסקנה כי הם מבינים את האחריות המוטלת עליהם ומגלים כוונה להתנהלות סמכותית מול המשיב, ומצא אותם מתאימים לשמש כמפקחים. עם זאת, נמנע מלבוא בהמלצה לשחרור, וזאת בשל עמדתו המתקשה להכיר בנזקקותו הטיפולית, והרושם כי המשיב נזקק לגבול חיצוני ברור שיהווה עבורו גורם הרתעה.
6. ביום 13.8.25 התקיים דיון המשך בבית המשפט קמא לפני כב' השופטת אופיר כתבי ריבלין. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, ובשים לב לגילו הצעיר של המשיב והקושי הנובע ממעצרו הראשון בחייו, איכות המפקחים מטעמו, מצא בית המשפט קמא כי יש מקום לקבל תסקיר משלים, שיתייחס לשינוי בעמדותיו של המשיב בנוגע לטיפול ושיתוף פעולה מלא במסגרתו (כפי שהובעו על ידו בבית המשפט ושלא תאמו את הנאמר לפני קצינת המבחן), יבחן אפשרות עיבוי החלופה וכן איזוק אלקטרוני.
7. ביום 26.8.25 הונח לפני בית המשפט קמא תסקיר משלים, שמצא כי מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית אביו, בפיקוח הוריו, לצד איסור שימוש באמצעי תקשורת ושילובו בטיפול המותאם לצרכיו, יש בהם כדי לתת מענה התואם את הסיכון במצבו להמשך התנהלות שולית.
8. בדיון שהתקיים בבית המשפט קמא, הפעם לפני כב' השופט שרון דניאלי, ולאחר שמצא לנכון להתרשם בעצמו מן המפקחים המוצעים באופן בלתי אמצעי, מצא, כי על אף קיומה של עילת מעצר בדרגה גבוהה, יש מקום לבחון את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, כמענה אופטימלי בנסיבות העניין בעניינו של המשיב, זאת הן לאור החלטות קודמות שנסקרו לעיל, הן לאור עמדתו העדכנית של שירות המבחן.
9. ביום 31.8.25 הונחה חוות דעת יחידת "מעוז" שאישרה כי קיימת אפשרות לפקא"ל. ביום 2.9.25 התקיים דיון לפני כב' השופט ארז מלמד שמצא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו באמצעות התקנת פיקוח אלקטרוני, במעצר ביית מלא, בפיקוח קבוע של אחד משלושה מפקחים שנמצאו מתאימים. כן הורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ, הוצאת צו פיקוח מעצרים מטעם שירות המבחן ואיסור שימוש בטלפון נייד ובכל אמצעי תקשורת אחר, כמו גם איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה. החלטה זו היא נושא הערר שלפני.



10. תמצית טיעוני העוררת היא, כי מדובר בעילת מסוכנות מרף גבוה, וכי שירות המבחן התרשם שהמשיב לא ראוי לשחרור. לטענת העוררת לא היה מקום להורות על בחינת עניינו של המשיב בשנית (החלטת 13.8.25), זאת משהתסקיר הראשון היה שלילי. ב"כ העוררת הזכיר כי על אף שבית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, סטייה מהמלצה שלילית תעשה בהתקיים טעמים טובים וכבדי משקל. עוד טוענת העוררת כי העובדה שהמפקחים נמצאו ראויים איננה רלוונטית, מקום בו המשיב עצמו לא נמצא ראוי לשחרור.

העוררת טוענת כי המלצת שירות המבחן בתסקירו השני אינה מבוססת, ואינה עולה עם קביעותיו שלו בתסקיר הראשון, בו תואר הרושם השלילי מהמשיב.

לטענת העוררת, לא נתן בית המשפט קמא משקל ראוי לחומרת מעשיו של המשיב ולמסוכנות הנלמדת מהם, ועל אף היותו של המשיב נעדר עבר פלילי, מלמדות העבירות המיוחסות לו על מעורבות בעולם העברייני שאפשרה לו לבצע את מעשיו.

ולבסוף טוענת העוררת, לא היה מקום לבחון את מעצרו של המשיב בדרך של איזוק אלקטרוני, זאת לנוכח העובדה כי המותב העדכני אינו כבול להחלטות המותב הקודם, העדר שינוי בעמדתו המקצועית של שירות המבחן, העדר שינוי ממשי בעמדתו של המשיב להליך טיפולי בעניינו, לנוכח העובדה כי אין די בהעדר עבר פלילי בעבירות סמים, כדי לאפשר שחרור לחלופה, וכי נסיבותיו האישיות של המשיב אינן חריגות או מורכבות משל משיבים אחרים.

11. בדיון שהתקיים לפני ביום 4.9.25, חזר ב"כ העוררת על טיעוניו ולנוכח התסקיר השלילי וחומרת העבירות, עתר לקבל את הערר ולבטל את החלטת בית המשפט קמא.

12. ב"כ המשיב פירטה את נסיבות חייו המורכבות של המשיב, וטענה כי "גויס" על ידי אנשים שלא פגש בהם מעולם ולא הבין את העולם אליו נגרר. ב"כ המשיב הפנתה לעובדה כי נשלח עוד בשלב מעצר הימים לבדיקה פסיכיאטרית שהצורך בה עלה לאור נסיונות אובדניים מצדו בעבר. לדבריה, שירות המבחן מצא שאין מדובר בעבריין סדרתי, אלא באדם הזקוק לגבול ברור, תמיכה נפשית ומסגרת מגוננת. לטענת ב"כ המשיב, ניתנו החלטות בית המשפט קמא לאחר בחינה יסודית, בכובד ראש, שקולה ומאוזנת, כשעניינו נבחן על ידי 3 שופטים.

13. ב"כ המשיב דחתה את טענות העוררת בדבר סתירה בין שני התסקירים, כשבתסקיר השני קודם טיפול נפשי למשיב, נבנה מערך פיקוח, נוסף איזוק אלקטרוני, ותנאים מגבילים נוספים. אין סתירה בין שני התסקירים אלא הערכה מחודשת של שירות המבחן של החלופה שהוצגה ומציאתה כמאוזנת ומאיינת את הסיכון.

14. לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי בהחלטות בית המשפט קמא ובתסקירי שירות המבחן, לא מצאתי מקום להתערבותי.

15. דומה שלא יכולה להיות מחלוקת בנוגע לחומרת העבירות המיוחסות למשיב וקיומה של עילת מעצר. עם זאת, וכידוע, חומרת העבירות כשלעצמן וקיום עילת מעצר, אינן מצדיקות שלא לשקול חלופת מעצר שפגיעתה פחותה, שעיקר עניינה הוא מניעת ומשמעותה מניעת סיכון לציבור, מפניו של המשיב, אם לא יהיה עצור ממש עד לתום ההליכים בעניינו. כך אכן נהג בית המשפט קמא, על ידי כל שלוש המותבים שבחנו את עניינו של המשיב, והגיע למסקנה כי ניתן להסתפק בחלופה.



16. לא אוכל לקבל את טענת העוררת בדבר סתירה כביכול בין שני התסקירים. אכן תוצאתם האופרטיבית, כלומר המלצת כל אחד מהתסקירים היתה שונה, ואולם לא בשל סתירה כנטען, או שינוי בעמדתו המקצועית של שירות המבחן, אלא בשל שינוי הנסיבות בין שני התסקירים שעמדו ביסוד המלצות שירות המבחן, הן בנוגע להיבט הטיפולי, הן בנוגע לעיבוי התנאים המגבילים - הוספת מפקח נוסף, ופקא"ל. יש לתת את הדעת גם לעובדה שבתסקיר הראשון התבקש שירות המבחן לחוות את דעתו לשחרור למעצר בית ולא בדרך של איזוק אלקטרוני.
17. כפי שציין אף כב' השופט דניאלי בהחלטתו מיום 27.8.25 (עמ' 11 ש' 22), גוף התסקיר (השני) אינו חף מקשיים בכל הנוגע למצבו והתנהלותו של המשיב, ובכך אין בו שוני או סתירה לאמור בתסקיר הראשון, ואולם בסופו של יום, התרשם שירות המבחן שעיבוי המעצר במרכיב הפיקוח האלקטרוני, בבית אביו, לצד איסור בשימוש באמצעי תקשורת ושילובו בטיפול המותאם לצרכיו, יתנו מענה הולם התואם את הסיכון במצבו להמשך התנהגות שולית. במילים אחרות - שינוי עמדתו של המשיב בין שני התסקירים, בתוספת עיבוי הפקא"ל אכן נותנים מענה הולם לנדרש ובהתאם ניתנה גם המלצתו העדכנית של שירות המבחן.
18. מסיבה זו לא מצאתי תרומה של ממש בטיעוני הצדדים, שעניינם ההלכה לפיה שכלל אין לסטות מהמלצות שליליות בתסקיר, אלא במקרה חריג, מטעמים טובים וכבדי משקל. ההלכה ידועה ואולם היא איננה רלוונטית לעניינינו, שכן בית המשפט קמא לא סטה מהמלצת שירות המבחן, אלא אדרבה - אימץ אותה בהחלטתו.
19. לנוכח האמור, בשים לב לגילו הצעיר יחסית של המשיב שזהו מעצרו הראשון (כשבוע עבירה אחת שלא מהעניין הנדון ושאינו התיישנה), נסיבות חייו המורכבות והעובדה שהוא סובל מבעיות נפשיות, לצד התרשמות שירות המבחן וכן בית המשפט עצמו מטיב המפקחים המוצעים וקביעת תנאים קשיחים למעצר בפקא"ל, לא מצאתי כי נפלה שגגה מלפני בית המשפט קמא המצדיקה את התערבותי.
20. בהתאם אני מורה על דחיית הערר.
- ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ה, 08 ספטמבר 2025, במעמד הצדדים.